

RUDA - PESTA

26 Noemvre st. v.

8 Decemvre st. n.

Va eși joi'a și duminică.

Redacțiunea: strad'a arbo-
relui verde nr. 12.

Nr. 90.

ANULU XIV.

1878.

Pretul pe unu anu 10 fl.

Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Români'a 2 galbeni.

Cântu de bachanta.

— Dedicatu amicului meu capitănu Paikovsky. —

„Când nu mai aveți credința
Și pe-alu tineretiei sboru
Spulberați plăceri, caintia
Lacrimi, visuri și amoru;
După ce ați stinsu o viață
În alu primăverei vântu,
Și cu inim'a de ghiță
Priviți toate pe pământu;
Că și frunzișele uscate
Risipite prin pustii,
Inim'a în voi mai bate
Trăindu morți printre cei vii!
Voi atunci veniți la mine
Și priviți cuprinși de fiori,
Pe-a trecutului ruine
Ale vieții dulci comori . . .
Degustați, grei de păcate
Și cu sufletulu amar
Voi sorbiți cu voluptate
Cup'a-mi plină de nectaru.
Voi doriți o viață nouă
Dor, iluzii și norocu,
În ochi, picături de rouă
Și în pieptu, ceresculu focu!
Și când dălele ferice,
Toate când ve parasescu,
Cup'a-mi credincioasă dăce
Că eu încă mai traiescu!
Căci pe-a cupei mele spume
Revedeți totu ce-ați pierdut,
Că unu vîțu din alta lume
O minută lin trecut . . .
Suferinți în veci secrete,

Lacrimi legănate 'n doru,
Aspiratii și regrete
Cole 'n cupa se strecoru . . .
Ah! turnați cu 'mbelsugare,
Umpleți cup'a mea cu vinu,
Și-a mea ultima cântare
Tineretia! ti-o inchinu!
Câte inimi vestejite,
Câte chinuri și cătu plânsu,
Câte ceasuri fericite
Cole 'n cup'a mea s'au stinsu . . .
Și 'n momente de tristetia
M'ai schimbatu în Dumnedieu,
Ah! de tine tineretia
E legatu sufletulu meu!”

Petru V. Grigoriu.

Unu aventurieru pe tronulu Moldovei.

— Schița istorică. —

(Urmare.)

Asiá dara despărțindu-si armat'a în 3
parti trece Siretulu pe 3 locuri diverse, și în-
tre strigări mari — că să aduca pe Români la
suspițiunea că-su atacați, de o armată mare —
se aruncă din 3 parti cu mare curăgiu asupra
Românilor. Ci Români deși se informara de-
spre oștea lui Demetriu, de aceea că să nu de-
vina în confuziune rămănu pe locu, neclintiti,
ei își facura planulu de a sustine ataculu până
deminetia, dar avura de a suferi foarte multu
pentru că să si-lu potta esecută.

Facându-se diua atacà cu multa putere pe Polonii lui Demetriu, cari deja erau imprasciati si osteniti prin fatig'a de nópte, ucidu cea mai mare parte dintre dânsii si prindu pe Demetriu, carele vediându pîrirea armatei sale, de si fece totu ce póte cugetá unu beliduce bravu, desperatu fugi într'o padure din apropiare, si fiindu cà erá vulneratu la unu picioru, se ascunse acolo.

În diu'a urmatóre fu aflu de unu tîeranu, caruia dânsulu i descoperi cine este, si i promite remuneratiune buna déca ilu va conduce afara din Moldova. Astutulu tîeranu i promite ajutorulu seu, si-lu suatuesce sè aştepte pâna ce se va rentórce cu o carutiá acoperita; sosindu tîeranulu cu caruti'a promisa, ilu inchide pe Demetriu în aceea, cá sè nu-lu védia nimenea, apoi ilu conduce dea dreptulu la Stefanu, pe când elu cugetá cà merge spre Podoli'a; Stefanu indata-ce l'a vediutu, ilu privi cu bucuria si-lu puse sub padia, încuragîndu-lu sè suferi cu paciintia nefericirea sortii, careia toti sîntemu supusi, dupa aceea peste puçine zile ilu tramise împreuna cu Piasieczky si cu prinsonerii mai de frunte la Sultanulu în Constantinopole, cá astfel prin unu atare daru sè-si câstige graçi'a si amici'a tiranului.

Soliman pe ceialalti prinsoneri tramisi de Stefanu i fece selavi, iér pe Demetriu si Piasieczky i condamnà la teribil'a mórte barbarica, careia Turcii o chiama *gancho* cu nume

spaniolu; fiindu ei óre câtiva ani mai înainte sîerbi în ostea turcésca, apoi esîndu din armat'a Turcilor ocupase o fortaretia de lângă Marea négra, care înse Turcii o recuprinsera cu usioritate dela dânsulu.

Acelu aparatu de tortura numitu „gancho“ constá din dóue grindii întiepenite în pamêntu la o distantia anumita; aceste dóue le împreună cu alta grinda pusa orisontalu între cele dóue d'ântâiu, pe acésta grinda se aflau la departari egale mai multe cârlige de fieru, cari aveau form'a ciocului de vulture cu vârfuluri fórte ascutite. Celui condamnatu i-se legau mânilé în spate, i se legau si picioréle, si ambele la olalta, dupa aceea ilu aruncare din înaltime si cadîndu remânea fipsu. cá dupa timpu îndelungatu sè-si deie sufletulu în cele mai mari torturi.

Ci tiranii neavêndu atât'a paciintia cá sè aştepte pâna va muri Demetriu, aruncà asupra lui înca fiindu viu, o multime de sageti.

Astfel a muritu acestu barbatu, carele fiindu de o familia stralucita, de unu talentu si virtute militaria, nu ar fi meritatu o sórte asiá trista.

Întru aceea Lascu audîndu despre rescó-l'a Românilor, rechemându pe Terufinu, carele plecase în Itali'a, compune o óste cam de patru mii parte mare germâni, si óre câtiva Italiani, cu care e grabesce în Moldov'a cá sè se împreune cu Demetriu. Apropiându-se de provincia, întielesé cà Demetriu este prinsu. Sur-

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

Si iérasii i apucà elu mânutiele ei reci si i împartasi tóte.

Ea remase liniscita si nemişcata.

— Cine a fost mum'a mea? — întrebà ea dupa aceea, si ochii ei cei mari se atîntira spre Lordulu Montalien.

— Nu scíu, tatalu dtale nu a numitu nici odata numele ei.

— Scie Ulrich?

— De siguru, înse, fic'a mea, sînt adese cause, cari nu permitu, cá sè se împartasiésca asiá ceva.

— Ce fel de cause?

— Cause, cari nu ti le potu descoperi, — reflectà elu, si se întórse în perplesitate dela ochii ei inocenti; întrebà dta pe Mr. Mason, elu îti va spune, déca va fi cu dreptate.

— Dreptate? Fii'ca are totu dreptulu sè scia numele mumei. Dta, Mylord, îmi împartasiésce si despre tatalu meu, cà la cincii luni dupa cununii lui a parasitu Anglia, si doi ani nu s'a rentorsu. Cum ajunsé eu la Ulrich?

— Mam'a dtale te-a predatu.

— Dta îmi spusesé, cà mam'a mea erá o dama avuta si notabila; cum de m'a datu ea unui pictoru decoratoru si sermanu si nu avusesé mai multu grigia de mine? Traiesce înca mam'a mea, Mylord?

Positiunea lui deveni totu mai critica; peerulu se simtíea nendemânicu.

— Eu credu.

— Pentru ce nu a parasitu ea tóte, si nu a urmatu tatalui meu la America.

— Pentru cà erá deja soçi'a altui barbatu.

— Fetiti'a galfedi.

— Éa a crediutu, cà e mortu?

— Da.

— Si nu a venitu elu dupa ea, cà sè scie cà elu nu e mortu?

— Nu. Nu mustrá înse pe mum'a dtale, fic'a mea; ea credea cà soçiulu ei e mortu, si fu silita a pasi la a dóu'a cununia. Déca înca traiesce, ea crede si acum cà tatalu dtale e mortu. Cum de te-a predatu lui Ulrich, spuna-ti elu ênsusi. Ffi înse convinsa, cà cause momentuóse au îndemnat'o la asiá ceva, si în alte mâni mai bune nici cà putea sè te deie. Altcum fi indestulita cu schimbarea favorabila a giurstarilor dtale si nu pune atâte întrebâri. Dta esti acum o ereda avuta.

— O ereda avuta, — repeti ea amaru, — si to-

prinsu si infricatu de acésta faima, nesciindu ce e de facutu, se opresce la Camenintî'a — cetate apartinetóre de regele Poloniei — nu departe de riulu Dnistru, căci de o parte n'ar fi dimisu bucurosu óstea adunata cu mari spese, iér de alta parte nu cutezá sè se lupte singuru pentru căstigarea Moldovei. Astfel petrecù mai multe dile fàra sè se póta decide în vre-o parte, în fine fu mişcatu de rugàrile si nuncii ce atàtu de desu i veniau din partea lui Pseudo-Heraclide, că sè-i vina întru ajutoru, căci dènsulu se încrede cu totul în ajutorulu si credintî'a lui Lascu, se determinà sè-i dea ajutoru chiar aceluia, în contra caruia plecase, si asià sè si-lu deoblege prin o binefacere nóua si neprevèdiuta. Astfel aduse cu sine joculu fortunei!

Pe atunci Ungurii vecini (dóra secuiei) cari erau aplecati spre Pseudo-Heraclide, cercau sè formede o armata în favorulu aceluia, de acéa Lascu vrèndu sè se unésca cu dènsii, otari că sè-i aştepte, dar acésta întârdiare a sa fu fatala pentru Pseudo-Heraclide.

Vedièndu dara Lascu, că acestea — Ungurii — întârdia, si temèndu-se, că nu cumva fiindu regele Poloniei informati prin curteni sè-lu oprésca dela batalî'a întreprinsa acum în contra Romànilor, trece Dnistru pe podu de luntri si barce, si dupa ce cuprinse Hotinulu, cu o însufletire mai mare decâtu cum i erau puterile, se fortifica si merge spre Sucév'a la Pseudo-Heraclide.

tusi mai seraca, decâtu prunculu celu mai seracu de cersitoru. Eu nu am vediutu nici odata pe parintii mei, si se póte că nici nu-i voi vedé. Tatalu meu traiesce în lumea nóua, mam'a mea m'a parasitu în copilarî'a mea cea mai frageda. Eu înse o voi aflá, deca si nu-mi vei spune dta séu Ulrich numele ei. Eu o voi aflá, si o voi întrebá, pentru ce a parasitu pe pruncutî'a ei. În privintî'a tatalui meu, — ea privi la epistol'a, ce o tinea înca în mâna, — imi vei permite, Mylord?

Elu facù din capu si ea cetì.

— Este unu adevèratu basmu, — dîse ea dupa acea în lacrimi suridèndu, — eu nu sciu, deca sùm destèpta séu visediù?

Lordulu Montalien i întinse mân'a.

— Adieu, Miss Lisle, eu mâne ièrasi voi veni, si pâna atunci te vei deprinde a cunosce împregiuràrile nóue de o esistintia placuta. Timpulu intràrii dtale în institutu ilu vei determiná ênsa-ti, pe câtu înse vei mai avé a siédé în Speckhaven, dorescu sè te vedu în tóta diu'a în Priory.

Polly aprobà cu capulu. Aversiunea i se vedea pe faciã, nu erà înse veri o sfièla, ce o conditionã.

— Dta cunosci fii mei, — continuà Mylordulu, privindu-o în faciã, — si Mr. Fane este intimulu amicu alu lor.

În departare de 3000 de pasi dela Sucév'a ilu întimpina unu ostènu germànu cu nasulu si urechile taiate, si i spune că dènsulu este maltratatu astfel din partea Romànilor, fiindu că sîerbi în óstea lui Pseudo-Heraclide, carele ênsusi deja este ucisu si capulu lui infiptu într'o lance ilu porta în pregiuru pentru că sè-lu véda toti. Căci Romàni au învinsu mai întâiu pe Demetriu, dupa acea se aruncara cu tóte puterile asupea fortaretîei Sucév'a, unde arataramu că se închise Pseudo-Heraclide, care pe când erau Romàni ocupati în batalia cu Demetriu, se provediù în abundantia cu bucate si cu totu feliulu de munitiuni de batalia; si mai adause la mic'a garnisona ce o avea alte 500 de calareti unguri si greci. Pe acestia i tramitea în tóte dilele că sè se lupte cu inimicii (romàni) din locuri ascunse si favoritóre pentru dènsii, si astfel causara acelora multe calamitàti. Isi recástigà si cele 5 tunuri pe cari le pierduse împreuna cu prefectulu armatei, iér pe cei ce se despartira de corpulu armatei, i însielara la sine si i ucisera. Din care cauza poporulu celu schimbatoriu de propusuri, care de multe ori despretiuesce ceea ce de curèndu doriã cu ardóre, isi cerea dimisiunea, parte căci erau deja osteniti de batalie, parte si din fric'a nascuta din acea faima nesecura, că se apropia osti ajutatóre lui Pseudo-Heraclide, si capitani numai cu multe rugatiuni i înduplecara sè mai aştepte vre-o câteva dile, pâna vor astringe osti din Transil-

Ea rosì puçintelu, si peerulu pricepù, că Ralf Fane a fost intimulu amicu alu ei.

— Mâne voi veni cu avocatulu meu; elu iti va împartasi documentele, cari m'au destinatu de curatorulu dtale si clausulele sub cari întri în proprietatea averii dtale. Cele din urma sînt óre-si cum strordinarie, cu privire înse la evenimentele vietii tatalui dtale, sînt numai naturale. Si acum mai odata diua buna!

Polly iubiã deja pe curatorulu ei. Ea se uitã dupa elu, pâna disparù din ochii ei si cetì dupa acea ièrasi epistol'a tatalui ei.

Cuvintele intime ale amarei parintiesci sunau peste oceanu la ea, si ea ièrasi plângea si-si întinse cu doru nespusu braçiele deschise eschiamàndu :

— Tata, oh tata, vino la mine!

Numai într'unu locu amintì elu si despre mam'a ei:

— Ea traiesce, fic'a mea, traiesce că dama notabila, că soçi'a altui barbatu. Tu înse sè nu porti cugetu reu asupra ei. Ea póte că a fost debila, înse culpabila nici odata. Ea a crediutu si crede, că Robert Lisle e mortu, — si pentru ea e si mortu. Într'o di înse me voi rentórce la amat'a fic'a mea.

Ea sarutã epistol'a si o împaturã ièrasi.

bani'a, cu cari apoi vor pune capetu res-voiuului.

Pe acelu timpu domniá in Transilvani'a Ioane Sigismundu Zapolia, cu carele Pseudo-Heraclide erá in inimicétia, din cauza cá numitulu principe i negase posesiunile cari le dede Mati'a Corvinulu lui Draculu domnulu Moldaviei, adeca : (Chechillam et Cizovium) Cetatea de balta si Ciceulu, cari le tinura multu timpu principii Moldovei. Pseudo-Heraclide ilu amenintiá intr'o epistola cu cuvinte aspre, si i dise cá dênsulu i va rapi numitele donatiuni, chiar si din adênculu ânimei. O alta cauza a inimicetiei lor erá acea, cá unu anu mai nainte de evenimentele ce le espunemu aci, se rescolara Secuii din Transilvani'a pentru impozitele cele mari, si apucara arme in contra lui Ioanu Zapolia, ier acesta crediú cá Secuii se revoltara fiindu atitiati de Pseudo-Heraclide, si multi credeau cá acest'a ar fi tramisu Secuilor si veninu, cu care sè-lu ucida pe Zapolia.

Stefanu (Tomsia) profitându de acésta inimicétia a lor, cere ajutoru dela principele Transilvaniei, cá sè aiba si elu de a opune osteni din Transilvani'a in contra ostenilor lui Pseudo-Heraclide, ai carui osteni mai toti erau Unguri si Secui de acolo, ier de alta parte sè-i sîerbésca de interpreti pentru cá sè-i póta atrage pe aceia in partea sa. I s'au si tramisu 600 de calareti si 600 pedestri; îndata dupa sosirea acestora s'a schimbatu starea lucruri-

Rosanna isi facea de lucru prin culina, când Polly intrá.

— Ulrich e sus, — dise ea scurtu. Ea erá destulu de tare si curagiósa, ínse nu atátu de tare, cá sè véda acum pe Polly.

Ulrich fumá si depingea. Elu privi la ea si o salutá cu unu surisu usíoru.

— Si acum princessa?

Ea isi puse mânilu cu lingusire pe umerii lui. Ea cunoscea pré bine, ce însemná respunsulu scurtu alu Rosannei si tacerea lui Ulrich, ea i cunoscea deplinu si i iubiá acum mai multu decâtu ori când.

— Cine scie, nu am fost eu unu profetu, — dise Ulrich si se nisuea a fi voiosu, — cine scie, póte cá Miss Lisle va si fi o princessa? Eu credu, a fi cu viintia sè numescu pe pupil'a Lordului Montalien : „Miss Lisle.“

— Ulrich !

Elu depuse penelulu si-i întinse mân'a.

— Eu iti potfescu norocu, princessa; sè fii asiá de fericita in împregiurările nóue, cum cautam eu in cele vechi sè te facu. Tu mergi, fic'a mea, si nu te mai rentorci, speru ínse cá nu vei uitá pe Ulrich si Rosanna.

Vocea-i statú. Elu o lasá de mâna si pasí la feréstá spre a-si ascunde lacrimile.

lor, si Pseudo-Heraclide se vedíu cá este obsidiatu seriosu.

Comandantele corpului transilvanianu care erá destulu de versatu in artea belica, in puçine dile a facutu unu siantiu in giurulu cetatii si s'a asiediatu cu castrele acolo, si asiá cátu nimene nu putea esi si intrá in cetate fára de óre-care periclu. Afara de acea, in tóte dilele isi apropiá de murii fortaretiei ostentii sei, si i îndemn'a cá celu-ce are vre-unu cunoscutu séu conseténu in ostea lui Pseudo-Heraclide, sè-lu chiamo afara din cetate, sè-lu îndemne cá sè nu se espuna la cele extreme, când vedu cá nu le mai vinu ajutore, ci sè se ingrigésca de a-si scapá viétu'a, si sè nu se arunce de sine in periclu pentru unu omu strainu, nici sè cerce faim'a desiérta a constantiei, când isi vedu periclulu cu ochii; cá fia-care dintre dênzii — dintre Unguri — se afla in mijloculu unui poporu fierosu, si cá ori care ar invinge, victori'a va cost'a sângele Ardelenilor, de acea este mai consultu cá sè — (puna capetu obsidiarii) — eviteze acea versare de sânge; afara de acea le promiteau mari premie déca vor deschide portile cetatii.

Audíndu Pseudo-Heraclide despre aceste convorbiri, amenintiá pe ostentii sei si i opri dela ori-ce relatiuni de familiaritate cu acestia, ci totulu îndesiertu, cáci barbarii erau mai ingrigiti de mênuirea si comoditatea lor propria, decâtu sè observeze juramentulu de fidelitate, si deja ajunsera si la acea, cá nu se ge-

Dóue braçie moi ilu îmbraciá si dóue buze ardiénde i sarutara faci'a.

— Pe tine si pe Rosanna sè ve uitu? pe tine, amiculu meu celu mai bunu si intimu! Ce feliu de monetru fára ánima me credi pe mine! Si nici acea nu pricepu, ce tu cugeti, când imi dici : eu voi merge si nu me voi rentorçe. Si de ásiu fi regin'a Victoria iéra ásiu rentorçe aici, cáci aici imi este locuinta mea, pâna când tatalu meu me va chiamá la sine. O, Ulrich, nu e miraculosu, cá Polly Mason sè aiba tata?

Ulrich surise fortiatu.

— Da, fic'a mea eu de multu bucurosú iti spuneam, promisesem ínse la ambii, cá voiu retacé.

— La ambii? acea însemnédia cá si mumei mele ai promisú.

— Da, princessa.

— Spune-mi, ce scii despre ea. Mam'a mea! cum suna acést'a de curiosu. Cum erá ea? Sémenu eu pe ea? fost'a frumósa?

Ea a fost frumósa, ínse nu sémeni pe ea. Mam'a ta are ochi negrii si peru negru, si e mai mica decâtu tine.

(Va urmá.)

nau sè refuse comand'a. Din care cauza Pseudo-Heraclide pe dreptulu mișcatu atâtu de indignarea pentru perfidi'a lor, câtu si de marea periclului, voi sè-i abata dela propusulu lor prin pedéps'a unuia, si anume alui Petru Divulu unu capitanu Secuiu, carele cá si capulu mișcării erá mai temerariu dintre toti, pe acest'a ilu chiamá la sine, si ilu infruntá aspru; dar Secuiu respunsu într'unu tonu

du se unu tumultu si unu frémetu mare, Pseudo-Heraclide esi sè-lu molcomésca cu autoritatea s'a, si demândá cu audacia cá sè se departeze fia-care la postulu si la cas'a s'a; ci unu osténu iritatu ilu amenintá cu mórte, de nu se va retrage în camer'a sa, de acea acest'a se retrase. Dar peste puçinu fu descoperita mórtea lui Petru, si Transilvanii facu secesiune, tramitiéndu soli la Stefanu; càci astfel se

Br. Leopoldu Hoffmann.

arogantu, si indignatu, càci pune la indoiéla credintí'a sa, de acea unu sierbitoru alui Pseudo-Heraclide de natiúne Etiopu ilu strapunse cu o lance vênatorésca.

Acésta fapta a acceleratu numai tradarea, càci ea produse teróre în armat'a întréga. Petru fiindu strapunsu a strigatu cu voce mare si audíndu osténii toti alergara la curte si întrebara, cà ce s'a întéplatulu lui Petru? Nascén-

contielesera între sine, cá Stefanu sè le concéda tóte sculele preçiose ce le vor aflá la Pseudo-Heraclide, cum si toti tesaurii lui, si pentru securantía sè-i conduca pâna la confiniile Transilvaniei, iér dènsii din parte-le vor deschide portile si vor dá în mânilu lui Stefanu pe Pseudo-Heraclide cu 12 persóne, cari le numi Stefanu.

(Va urmá.)

S A L O N U :

Calindarul septemanei.

Dumin.	26	8	F. 25 d. R. 13 Luc. c. p. Alipiu.
Luni	27	9	s. m. m. Iacov Pers., c. Pinufriu.
Marti	28	10	ss. mm. Stefan N., Irinarch.
Mercuri	29	11	ss. mm. Paramon, Filumen, Urvan.
Joi	30	12	s. ap. Andreu, s. p. Frumentiu.
Vineri	1	13	pr. Naum, c. Filaret, s. m. Anania.
Samb.	2	14	pr. Avacum, cc. pp. Ioan, Iraclemon.

Societatea pentru fondu de teatru român.

Processu verbalu

despre decursulu adunării generale a Societății pentru fondu de teatru român, ținute în Alba-Iulia la 17 nov. 1878 st. n.

Secretariulu comitetului Societății dlu Iosifu Vulcanu înfatosiându-se în mijloculu adunării o saluta, si anunția că presiedintele si vice-presiedintele nu se potu presentă de asta-data la adunare din cause grave, si prin urmare este a se alege unu presiedinte ad hoc pentru conducerea acestei adunări si invita pe publiculu întrunitu a pasă la alegerea presiedintelui ad hoc.

Adunarea proclama de presiedinte ad hoc pe dlu comite supremu în pensiune Ioanu Pipoșiu avocatulu în Alba-Iulia.

I.

Presiedintele ad hoc cuprindiându locul seu multiamesce adunării pentru increderea onorifica, si în unu discursu acomodatu desvôlta scopulu întrunirii presente si folósele ce le sperămu dela realizarea ideii înființării unui fondu pentru teatralu naționalu. Apoi saluta pe dlu secretariu alu comitetului si pe toti câti au binevoitu a se presentă în această întrunire si deschiera șiedintă deschisa.

Adunarea întimpina cu însufletire cuvintele dlui presiedinte ad hoc.

II.

Conformu programei publicate de către comitetulu Societății, dlu presiedinte propune a se alege doi notari ad hoc.

Cu unanimitate se alege dd. Rubinu Patitia avocatulu în Alba-Iulia si dr. Nicolau Olariu avocatulu în Sibiu.

III.

Dupa cetirea programei acestei adunări, trecându-se la ordinea dleii dlui Iosifu Vulcanu da cetire raportulu comitetului despre lucrările acestuia dela ultim'a adunare încóce.

Adunarea ia actu despre acest'a raportu si decide a se transpune comisiunii alegunde pentru propuneri, iera raportulu êsusi se aclude sub 1 % la acestu protocolu.

IV.

În absentia dlui cassariu alui Societății Ioanu cav. de Pușcariu, secretariulu comitetului cetesce raportulu cassariului, comitev'a acestui raportu, dându din partesî deslucirile neccessare.

Raportulu cassariului se transpune comisiunii alegunde pentru revisiunea racioci-niului.

V.

Se procede la alegerea comisiunilor prevedute în program'a adunării, si se alege

a) în comisiunea pentru conscrierea membrilor noi si primirea ofertelor : protopresbiterul Alesandru Tordasiianu, avocatulu Ioan Cosieriu si concipistulu financiálu Nicolau Pop;

b) în comisiunea pentru revederea raportulu despre activitatea comitetului numita si de propuneri : adv. Nicolau Barbu, adv. George Secula, commissariulu catastralu Ioan Benția, adv. Ioan Cosieriu;

c) în comisiunea pentru revederea raportulu cassariului comitetului : secretariulu financiaru George Popu, Ales. Tordasiianu, parochulu George Totoianu si Nicolau Popu.

VI.

Conformu programei avându a urmă ținerea de discursuri, secretariulu dlu Iosifu Vulcanu face cunoscutu, cumca la comitetulu Societății nu s'a însinuatu nici una disertatiune, înse dsa c'a totu-de-una este pregatitu cu una disertatiune, înse fiindu obositu de drumu, se rôga a fi dispensatu de asta-data.

Se amâna ținerea discursului pe șiedintă viitoare.

Cu acest'a șiedintă s'a închisu, proxim'a șiedintă se anunția pe dlu următoare la 11 ore a. m. si protocolulu s'a încheiatu si subscrisu.

Ioanu Pipoșiu
pres. ad hoc.

Rubinu Patitia
notariu.

Dr. Nicolau Olariu
notariu ad hoc.

II.

Processu verbalu

despre a două șiedintă a adunării generale a Societății pentru fondu de teatru român, ținuta în urbeu reg. Alba-Iulia, la 18 nov. 1878.

Deschidiându-se șiedintă prin presiedintele ad hoc, se cetesce si verifica protocolulu despre decursulu primei șiedintă.

VII.

Presiedintele presentéza telegram'a salutătoare către adunare a tinerului teatralistu român Petulescu din Oravită, prin care doresce înaltărea si în-augurarea teatralu natiunii române prin un'a trupa ambulanta permanenta.

Cu vîva placere se ia la cunoscentia si se aclude sub 3 % la acestu processu verbalu.

VIII.

Se pune la ordinea dleii referad'a comisiunilor esmise în șiedintă premergătoare.

G. Popu cá referinte a comisiunii esmise pentru revederea raciociiniului cassei fondului de teatru referéza cumca raciociiniulu presentatu adunării se afla în cea mai buna ordine si propune a se dá din partea adunării generale absolutoriulu.

Averea întregulu fondu face de presentu 13622 fl. 14 cr. v. a. din cari sînt depusi în bani gata la in-

stitututulu de creditu „Albina“ din Sibiu 8433 fl. 12 cr. v. a.; restulu se compune din hârtii de valôre.

Propunerea comisiunii se primesce cá conclusu.

IX.

Ioanu Cosieriu cá referinte alu comisiunii pentru propuneri, deslusindu starea restanțierilor în contribuiri la fondulu teatrului, referéza cumca comisiunea opinéza a se provocá toti restanțierii în viétia, cá în restimpu de trei luni sè-si depureze datorii'a, si la casu de nesuccesu sè se inacționeze prin advocatu, caruia sè-i se voteze una anticipatiune de 300 fl. Pe restanțierii repausati propune a se sterge si a nu se mai tîné în evidentia.

Adv. G. Secula face la acestu punctu urmatoriu proiectu de conclusu:

Cu referire la conclusulu adunării generale din Abrudu din an. tr., în urm'a raportului înaintatu de comitetulu nostru, adunarea generale sè decida: cá acei membrii deja provocati restanțieri ai fondului nostru, cari nu au satisfacutu provocarei si deobligamentului lor, sè fia urmariti cu processu prin advocatulu comitetului; — iéra spre întimpinarea lipselor de spese procesuali comitetulu este avisatu a pune la dispositiunea advocatului spre acestu scopu o suma pâna la 300 fl.

Se primesce cá conclusu propunerea formulata de Georgiu Secula.

X.

Referintele comisiunii esmise pentru conscrierea membrilor si adunarea de oferte face cunoscutu cumca rezultatulu încassarii este 118 fl. v. a. si anume dela 16 membrii ordinari tax'a à 5 fl. si 38 fl. dela mai multi benevoli cá membri ajutatori. Totu unadata cetesce list'a membrilor ordinari si acelorlalti contribuitori.

Membrii ordinari se primescu în sinulu Societătii, celorlalti contribuitori li se votéza multiamita.

XI.

Pentru Nicolau Lobontiu membru ordinaru din Abrudu se solvesce tax'a curenta de 5 fl.

Se ia la cunoscintia si banii se predau împreuna cu sum'a de sub p. X domnului secretariu alu comitetului pentru ai administrá la cass'a comitetului.

XII.

La ordinea dfilei se pune defigerea locului si timpului adunării.

La propunerea dlui Axente Severulu adunarea generale viitoare se decide a se tîné în opidulu Blasiu la 8/20 septembrie 1879 adeca la serbatórea Nascerii précuratei Vergure.

XIII.

Membrulu G. Secula propune a se votá secretariului comitetului dlui Iosifu Vulcanu cá spese de drumu sum'a de 100 fl.

Propunerea se primesce unanimu.

XIV.

La ordinea dfilei se pune alegerea unei comisiuni pentru autenticarea processului verbalu presentu.

Se alegu pe lângá presedintele si nota-

riulu ad hoc dd. Alesandru Tordasiianu, Gregoriu Elechesiu si Ioan Cosieriu.

Presedintele multiamindu celor presenti pentru bun'a ordine observata la acésta adunare generala si pentru ajutorulu datu în tóte afacerile acestei adunari, dechiara între urári sîdinti'a închisa.

Cu acésta protocolu s'a închisu si subscrisu.

Alba-Iulia în 18 noembrie 1878.

Rubinu Patitia
notariu ad hoc.

Acestu processu verbalu s'a cetitu si autenticatu.

Alba-Iulia în 20 noembrie 1878.

Ioanu Pipoșiu.

Alesandru Tordasiianu.

Ionu Cosieru.

Gregoriu Elechesiu.

Br. Leopold Hoffmann.

— La portretulu de pe pagin'a 569. —

Cu ocuparea Bosniei sta în strinsa legatura ministrulu afacerilor comune financiáli br. Leopold Hoffmann, cáci lui se votéza miliónele împreunate cu espeditiunea bosniaca.

Nascutu în anulu 1822 la Viena, br. Hoffmann înca din anulu 1845 este ampioiatu alu statului; în 1848 erá deja aplicatu pe lângá ministeriulu de esterne, în 1867 ajunse secretariu de statu pe lângá cont. Beust, apoi pe lângá cont. Andrassy, si în fine fu denumitu ministru de finacție comunu alu monarchiei austro-ungare.

Elu este barbatu aclimatisatu în cercurile curtii imperiali, si in restimpu mai bine de 30 de ani a trecut prin tóte sistemele; multi barbati de statu a cadútu din pregiurulu lui, elu inse prin istetimea sa, si fiindu supusu plecatu întru tóte curtii, se sustine si astadi.

Numai orduri straine 29 i decorédia peptulu, afara de cele primite dela monarchulu nostru; ceea ce înca dovedesce, cátu de bine s'a sciutu acomodá totu-de-una împregiurárilor. Chiar si astadi, când c. Andrassy la delegatiuni e espusu multor lovituri si critisari, br. Hoffmann n'are nici unu conflictu cu aceste corporatiuni.

Societati si institute.

Reuniunea de lectura romána din Lugosiu isi va tîné adunarea sa generala în 29 decembrie a. c. st. n. la 3 óre dupa amédi. La acést'a am onóre a invitá pe toti p. t. domni membrii întranei si estranei. Lugosiu din sîdinti'a tînutá in 24 noembrie 1878. Ionu Vladu presied.

Societatea teologilor din Blasiu s'a constituitu astfel pe anul școlaru curentu: presiedinte Basiliu Popu, notaru alu coresp. Bas. Sluteu, cassariu Iuliu Mihali, controloru Aureliu Florianu, bibliotecaru George Barbatu, notaru alu sîed. Corneliu Pecurariu, redactoru alu foi „Furnic'a“ Bas. Suciu.

Preotii din Bucuresci au înfiintiatu o societate cu scopulu d'a ajutá familiile sarace ale membrilor ce aru murí. Societatea acést'a se numesce „Ajutorulu“, si va avé si unu organu de publicitate sub titlulu: „Consolatorulu.“

Ce e nou ?

Diet'a Ungariei si-a suspinsu sîedintîele pe cîteva zile, pîna cînd funcîioneza delegatiunile. Dlu Tisza va fi incredintiatu cu compunerea definitiva a ministeriului, în care vor întrá c. Iuliu Szapáry la finançie, si bar. Gabrielu Kemény la comerçiu. — „Reichsrath“-ulu din Viena e convocatu pe 10 nov. pentru desbaterea tractatului din Berlin. Sè crede, cã senatulu imperialu va condamnã politic'a esterna. Numai dupa terminarea desbaterilor în Viena, va începe diet'a nôstra pertractãrile asupra aceluia-si tractatu.

† **Din Bucuresci** se telegrafedîa, cã dlu C. A. Rosetti e alesu presîedinte alu camerei. Iér ministeriulu românû se va întregi cu dlu Vasile Boerescu la justitiã, si dlu gen. George Manu la resboiu.

Trecerea trupelor române în Dobrogea. La 14/26 nov. la doue ore, cînd o mare parte a trupelor se aflã deja de cealalta parte, Domnitorulu a pusu piciorulu pe tîermulu dreptu alu Dunarei la Ghecetu, uude a inspectatu trupele debarcate; le-a uratu caletorîa buna, si luãndu o bucata de pamîntu, a dat'o generalului Davila, cã s'o duca în Români'a, cã amin-tire a acestei zile maretîe. Domnitorulu a depesiãtu si Dómnei la Bucuresci, anuciãndu-i acestu actu mare.

Inaltulu ordinu de di, datu de principele Carol ostenilor cari trecura în Dobrogea, suna astfel: „Ostasi! Marile puteri europene, prin tractatulu din Berlin, au unitu cu Români'a Dobrogea, posesiunea vechilor nostri Domni. Astadi, voi puneti piciorulu pe acestu pamîntu, care redevine tîera româna. Voi nu întrati în Dobrogea cã cuceritori, ci întrati cã amici, cã frati ai unor locuitori cari de acum sînt concetatiunii vostrii. Ostasi! În nou'a Româniã, voi veti gasi o poporatiune, în cea mai mare parte româna! Dar veti gasi si locuitori de altu nêmu, de alta religiune. Toti acestia, devenindu membri ai Statului românû, au dreptu de o potriua la protectiunea, la iubirea vóstra. Intre acestia veti aflã si poporatiuni musulmane a caror religiune, familia, moravuri se deosebescu de ale nôstre, Eu cu dinadinsu ve recomãndu de a le respectã. Fiti în mijloculu noilor vostri concetatiuni ceea ce ati fost pîna acum si în timpu de pace cã si pe cãmpulu de onóre, ceea ce cu mândriã constatu, cã ve recunósce astadi Europa întregã, adeca modelu de bravura si de disciplina, aoperatorii drepturilor României si înainte mergetorii legalitatii si civilisatiunii europene. Cale buna dara, ostasilor, si Dumnedîeu sè ve protege! Cugetãrile Mele cele mai afectuóse sînt nedespartite de voi. Sè traiésca Români'a! Datu în Braila, la 14 nov., anulu 1878. Carol.“

Domnitorulu României a deschisu în persóna corpurile legiuitóre printr'unu mesagiu fôrte importantu.

† **Autoritãtile judecatoresci în Dobrogea.** În fia-care comuna rurala se înfiintîeaza cãte o judecatoriã de pace, în orasiulu de resiedintiã alu fia-carei sub-divisiuni administrative a judetiului cãte unu tribunalu de ocolu, în orasiële Tulcea si Chiustendje cãte unu tribunalu de apelu; circumscriptiunea tribunalului de apelu din Tulcea cuprinde tribunalele de

ocolu Sulina, Tulcea, Macin si Badabagu, — iér circumscriptiunea tribunalului de apelu din Chiustengea cuprinde tribunalele de ocolu Hirsiova, Chiustenge, Mangalia, Megidie si Rasiova.

† **Dlu Robescun,** directorulu generalu alu telegrafelor si postelor, — scrie „Rom. Lib.“ — a trecutû în Dobrogea odata cu trupele române, spre a regulã serviciulu telegraficu si postalû între principalele localitati din acea provincia.

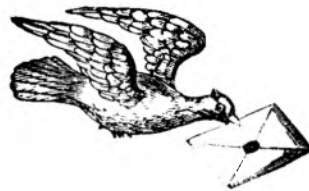
Impartîrea administrativa a Dobrogei. Dobrogea va fi impartita administrativu în trei judetie; fia-care judetiû va fi subîmpartitu în trei classe. Se vor tramite dar în Dobrogea trei prefecti si noue subprefecti.

Regele Italiei, de si s'a facutu în contra lui atentatu, a declaratû cã nu va sancîionã niste legi esceptionale. Ma zilele trecute dînsulu a facutu si o gluma. Prãndiulu nu erã gata la timpulu îndatinatu, cu tóte aceste regele dise cãira ai sei: „Sè sîedemu la mеса dlor, si sè fimu indulgenti façia de bucatari, cãci — precum vedîuramu — nu este bine sè glumimu cu ei.“ Precum se scié, atentatorulu este unu bucataru.

Unu processu pentru 14 milióne. Ex-mperatés'a Franciei, Eugenia, veduv'a mortului împeratu Napoleon, a pîrîtu pe republic'a francesa pentru estradarea mai multor mobile fôrte pretiósse, apoi a museului chinezu din Fontaineblau, a colectiunii de arme din Louvre si altele; în casu, cã aceste nu-i s'ar puté estrada, cere pretiulu lor în suma de 11.665,000 franci si spesele processului împreuna cu percentele capitalului, în suma de 2.500,000 franci, adeca cu totulu la olaita o suma de peste 14 milióne. Pace înca nu s'a facutu în caus'a acésta.

† **Dlu Dimitrie Bratiãnu,** noulu ambassadoru românû la Pórta, a presintatu Sultanului în audiintia solemna creditivele sale. Bratiãnu îsi exprimã sperantî'a, cã comunitatea de interese între Turci'a si Români'a va întari legaturile de prietenésca vecinetate, legaturi, pe care atãtu suveranulu seu, cãtu si poporulu românescu au viu'a dorintia de-a le pastrã. Sultanulu respunse cu cuvinte magulitóre si simpatice asupra României si guvernului.

Post'a Redactiunii.

Dlui M. M. in S. Bani au sositu. Deca altii cetescu fói'a mai de graba decãtu abonantii, nu e vin'a nôstra, ci a postarului carele i lasa. Aveti dreptulu a reclamá la directiunea postei.

Dlui I. E. T. in Oravitia. Epistol'a ce amintiti nu a sositu la noi.

➔ **La numerulu viitoru vom dá suplementu de jumetate de cola.**

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : IOS.FU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi în Pest'a. 1878. Cateã tierei nr. 10.